

Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου (Άγιος Λουκᾶς ὁ Ἰατρός Ἀρχιεπισκόπος Κριμαίας)

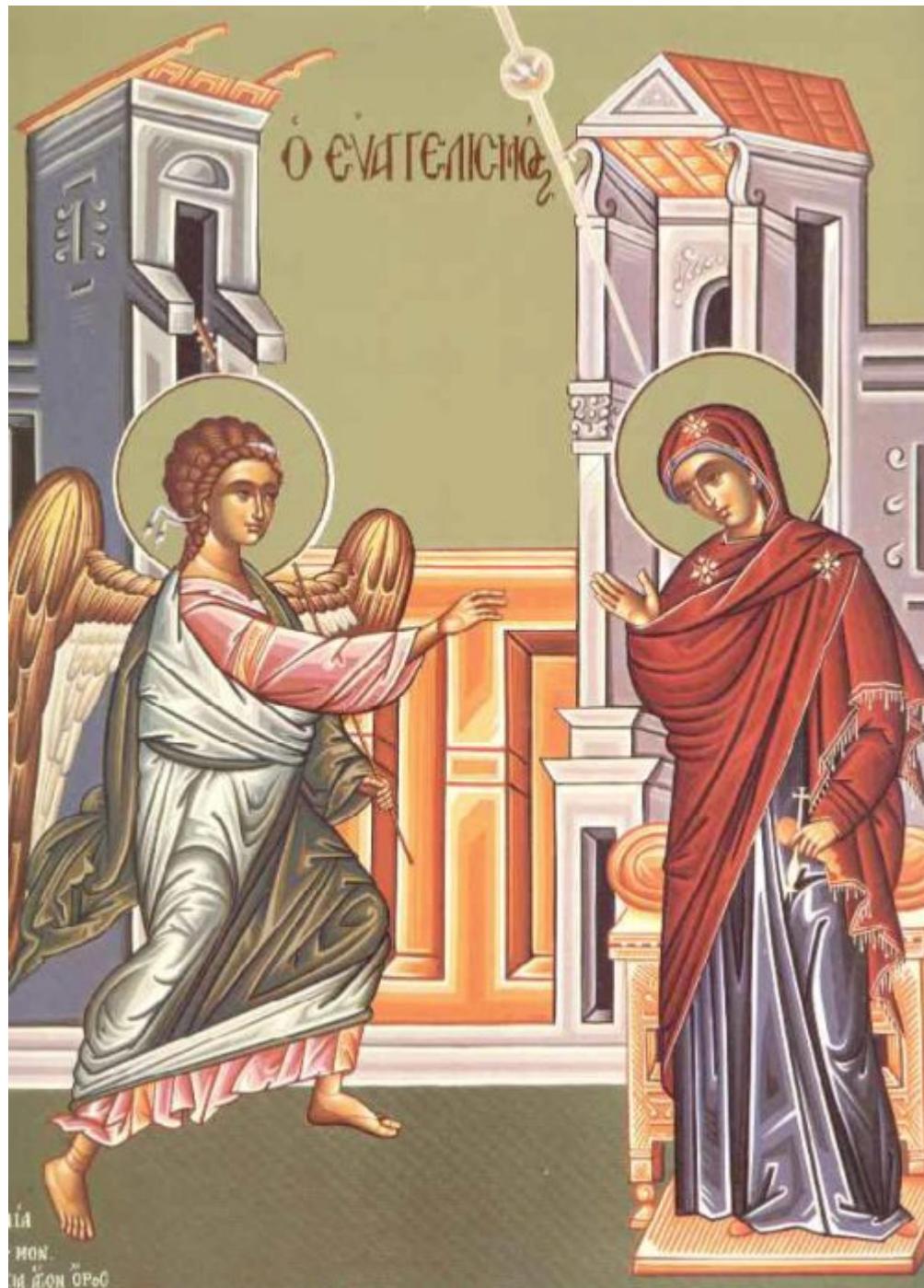
Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Λουκάς Συμφερουπόλεως & Κριμαίας ο ιατρός / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Τρία σημαντικότατα γεγονότα στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου ἔορτάζει σήμερα ἡ

Ἐκκλησία μας.

Το πρῶτο εἶναι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, τὸν ὅποῖο ἔορτάζουμε σήμερα μὲ χαρὰ καὶ ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ μὲ δέος ἐνώπιόν του μεγαλείου του γεγονότος αὐτοῦ, τὸ ὅποῖο ὄνομάζεται «κεφάλαιον» (δηλαδὴ ἀρχὴ) τῆς σωτηρίας μας.

Ἐννέα μῆνες μετὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν πραγματοποιήθηκε καὶ τὸ δεύτερο ἀπὸ τὰ σημαντικότερα γεγονότα, ἡ κατὰ σάρκα Γέννηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κορυφὴ καὶ ὄλοκλήρωση τῆς σωτηρίας μας θὰ εἶναι ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ ἀπὸ ἔνα φρικτὸ θάνατο πάνω στὸ Σταυρό.

Όχι μόνο μία φορά άλλα πολλές φορές φανερώθηκαν στοὺς ἄγιους ἄγγελοι. Ἐξι μῆνες πρὶν τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Παναγίας Παρθένου Μαρίας στάλθηκε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ στὸν ἱερέα Ζαχαρία, ὁ ὅποιος ὑπηρετοῦσε στὸν ναό, γιὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλει, δτι ἀπὸ αὐτὸν θὰ γεννηθεῖ ὁ μεγαλύτερος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου ὁ Ἰωάννης. Καὶ σήμερα ὁ Ἱδιος φέρνει τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα στὴν Ὑπεραγία καὶ ἄχραντο Παρθένο Μαρία, ἡ ὅποια ζοῦσε στὸ ταπεινὸ φτωχόσπιτο τοῦ ξυλουργοῦ Ἰωσήφ.

Ο διάλογός του μὲ τὴν Παναγία εἶναι τόσο ἄγιος καὶ μεγαλειώδης ποὺ δὲν τολμῶ νὰ τὸν περιγράψω μὲ δικά μου λόγια ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν ἐπαναλάβω μὲ Εὐαγγελικὰ λόγια.

Οταν μπῆκε ὁ ἀρχάγγελος στὸ ὑπερῶο, εἶπε:

«Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὔλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ δὲ Ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὕρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. καὶ Ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυΐδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἄγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ Ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἔστιν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· δτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ρῆμα. εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ αὐτῆς ὁ ἄγγελος.» (Λουκ. 1, 28-38).

Σᾶς ἔχω πεῖ πολλὰ τὰ προηγούμενα χρόνια γι' αὐτὸν τὸ μοναδικὸ στὴν Ἰστορία τοῦ κόσμου διάλογο. Άλλὰ τώρα θὰ σταθῶ στὰ λόγια τοῦ Ἀρχαγγέλου:

«Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἄγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ».

Κανεὶς ποτέ, ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου καὶ μέχρι τὴ συντέλειά του, δὲν γεννήθηκε καὶ δὲν θὰ γεννηθεῖ κατὰ τὸν τρόπο, κατὰ τὸν ὅποιο γεννήθηκε ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός. Κανεὶς ποτὲ δὲ γεννήθηκε χωρὶς ἄνδρα. Κανεὶς δὲ γεννήθηκε καὶ δὲν θὰ γεννηθεῖ μὲ τὴν ἐπέλευση τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Σὲ κανέναν ποτὲ δὲν κατοίκησε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μὲ τέτοια ὁλοκληρωμένη πληρότητα, μὲ τὴν ὅποια ἐγκατοίκησε στὴν Παναγία Παρθένο Μαρία. Κανέναν δὲν ἐπισκίασε ἡ δύναμη

τοῦ Ὑψίστου καὶ τὰ μητρικὰ σπλάγχνα καμμίας γυναίκας δὲν ἀγίασε, μὲ τέτοια πληρότητα καὶ δύναμη, ὅπως τὰ σπλάγχνα τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου Μαρίας.

Κρατῆστε βαθειὰ στὴν καρδιά σας, αὐτὸ ποὺ σᾶς λέω γιὰ τὴν πλήρη ἐνότητα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπινης ούσίας τῆς Μαρίας.

Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρωπου ἔχουν τὴν ἀρχή τους στὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Το δεύτερο κεφάλαιο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης λέει, ὅτι ἔπλασε ὁ Θεὸς τὸν πρῶτο ἀνθρωπο, τὸν ἄδαμ, «χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς» (Γέν. 2, 7).

Μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μόνο τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δυνατὸν νὰ κοινωνεῖ, ἔφόσον ἀπὸ Ἐκείνον προέρχεται, ὅπως συμβαίνει καὶ στὴν φύση, συγγενῆ δηλαδὴ μεταξύ τους πράγματα νὰ ἔχουν πραγματικὴ ἐπικοινωνία.

Τὴν δυνατότητα τῆς ἀληθινῆς κοινωνίας μὲ τὸν Θεὸ τὴν διδαχθήκαμε ἀπὸ τὸν ἕδιο τὸν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὅποῖος λέει:

«ἔάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν (Ἰω. 14, 23).

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος μὲ κάποια ἔκπληξη ρωτάει τοὺς χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου: «Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἔστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἴκεῖ ἐν ὑμῖν;» (ΑἈ' Κορ. 3, 16).

Ἀπὸ τοὺς βίους τῶν ἀγίων γνωρίζουμε γιὰ μιὰ πραγματικὴ κοινωνία μὲ τὸν Θεό, ποὺ εἶχαν στὴ ζωὴ τοὺς οἱ ἄγιοι τοῦ Θεοῦ. Γνωρίζουμε ὅτι αὐτοὶ ὑπῆρξαν κατοικοτήρια τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Ἄλλὰ ἀκόμα καὶ αὐτὴ ἡ βαθειὰ κοινωνία τους μὲ τὸ Θεὸ δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲν ἐκείνη τὴν εὐλογημένη κατάσταση, ἡ ὅποια ὑπερβαίνει ἀκόμα καὶ τὴν κατάσταση τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀρχαγγέλων, στὴν ὅποια βρέθηκε ἡ Ὑπεραγία Παρθένος Μαρία μετὰ τὴν ἐπέλευση τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.

Αὐτὸ δὲν μπόρεσε, ἡ καλύτερα, δὲν ἥθελε νὰ ἀντιληφθεῖ ὁ κακότυχος ἐκεῖνος αἵρετικὸς Νεστόριος, ὁ ὅποῖος ἴσχυριζόταν ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος γέννησε ἔναν κοινὸ ἀνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, μὲ τὸν ὅποιο ἀργότερα ἐνώθηκε ὁ Θεός, γιλ' αὐτὸ καὶ τὴν Ὑπεραγία Παρθένο Μαρία τὴν ὄνομαζε Χριστοτόκο καὶ ὅχι Θεοτόκο.

Ἄν, ἔστω καὶ ἐλάχιστο, δίκαιο εἶχε ὁ Νεστόριος, τότε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ ἦταν ὅχι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεάνθρωπος ἀλλὰ ἔνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς μεγάλους ἀγίους, οἱ ὅποιοι ὄνομάζονται ἀληθινοὶ ναοὶ καὶ μονὲς τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ γιὰ τὴν ἀπέραντη ἀγάπη τους στὸν Θεὸ καὶ τὴν τέλεια ἐφαρμογὴ στὴ ζωὴ

τους τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὄπως βλέπετε ὁ Νεστόριος δικαίως ἀναθεματίστηκε ἀπὸ τὴν Τρίτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδο.

Σὺ αὐτὸς τὸ σημεῖο θὰ μποροῦσα νὰ τελειώσω τὸν ἔγκωμιαστικὸ μου λόγο πρὸς τιμὴν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ὅμως δὲν θέλω νὰ προσπεράσω τὰ λόγια ἐκεῖνα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, τὰ ὅποια μπαίνουν σὲ κάθε καθαρὴ καρδιά:

«Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετά σοῦ».

὾ΟΛΟΙ ἐσεῖς, ποὺ εἶστε ὄμόψυχοι μὲ μένα, πέστε μου, μπορεῖ νὰ ὑπάρχει ἀνώτερη καὶ καθαρότερη χαρὰ ἀπὸ αὐτή, ποὺ δίνει ἡ αἴσθηση ὅτι μαζί μας εῖναι ὁ Κύριος! Ὅτι μᾶς ἀγαπᾶ, ἐπειδὴ φυλάσσουμε τὶς ἐντολές Του καὶ ὅτι θὰ ἔλθει μαζί μὲ τὸν Ἀναρχο Πατέρα Του καὶ θὰ κατοικήσει μαζί μας!

Τῆς ἀνώτατης αὐτῆς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς νὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας καὶ Ἀχράντου Παρθένου Μαρίας! Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr